

## **NACADA-conference Dublin 2018**

Dit was mijn tweede NACADA-conferentie na de voorgaande editie in Sheffield in 2017 en de volgende gedachte heeft me de hele week achtervolgd: wat jammer dat ik nog niet bij UCM werkte toen daar de eerste internationale editie is gehouden! Wat mij het meest is bijgebleven van de conferentie, en vooral van deze editie, is het algehele gevoel van empowerment dat je als professional ervaart in het uitoefenen van je functie na zo'n onderdompeling van 4 dagen in onderwerpen van je dagelijkse praktijk tussen mensen die allemaal hetzelfde doen als jij!

Bezieling was hier voor mij wel het sleutelwoord; het verschil tussen 'je werk doen' en 'je werk graag, gepassioneerd, vol overgave en met inzet doen'. Dit zag ik bij alle aanwezigen, sprekers en toehoorders en was voor mij het meest waardevolle element van deze conferentie. Ik kan niet genoeg benadrukken hoe waardevol het voor mij persoonlijk is gebleken om uitwisseling te hebben met mensen die dag in dag uit niet alleen hetzelfde doen als jij, maar ook tegen dezelfde dingen aanlopen, en daar soms op dezelfde manier maar vaak ook met andere oplossingen mee om gaan!

Onder het motto, wat goed is dat moet je behouden en daar moet je op blijven inzetten, wilde ik deze keer voor mezelf en mijn instelling de focus leggen op het verdiepen in de kracht van de community als preventieve factor in studentenwelzijn en alles wat daarmee te maken had. Het meest waardevolle voor mijn instelling waren voor mij dan ook de sessies over het verhogen van het commitment bij studenten in advising activiteiten, peer-assisted study sessions en proactive advising. Ik neem vooral mee: veel praktische, alledaagse, concrete tastbare tips van mensen met durf om uit te proberen. Het zien van die creativiteit en pro-activiteit is voor mij het meest inspirerend. De sessie die me het meest de ogen heeft geopend voor zaken die wij als advisors vaak als vanzelfsprekend nemen was de sessie van Charlie Nutt en Debbie Mercer over first generation students. Als je het bij een sessie ook al niet meer droog kan houden, dan weet je dat je daar iets mee moet doen.

Naast een confrontatie in eerste persoon met alomtegenwoordig studententhema keuzestress – alle sessies waren interessant! - zijn ook de contacten die je legt met zowel andere Nederlandse als internationale collega's een grote pré voor je netwerk... samen weet je nu eenmaal meer dan alleen. Na vorig jaar als beginnende studieadviseur te hebben gefocust op persoonlijke ontwikkeling in de job, was het een eyeopener om nu te kunnen focussen op de ontwikkeling van de job... nee op een dergelijke conferentie heb je na 1 keer echt niet alles gezien. Mijn grootste conclusie in portfolio-reflectie-stijl is dan ook dat je nooit bent uitgeleerd. Laten we dan ook afsluiten met het starten van een minileercyclus om het geleerde toe te passen en erop te reflecteren: hoewel op zulke conferenties de confrontatie met al hetgeen dat je nog niet wist, deed of toepaste, groot kan zijn, probeer ik vanaf nu growth-mindset-gewijs aan het einde van elk academisch jaar opnieuw, zonder uitzondering, tijd maken om even stil te staan bij wat we kunnen bijleren en verbeteren.

Tevreden kan ik NACADA Dublin 2018 afsluiten met de gedachte: 'ik weet weer waarom ik het doe'... en ook weer een beetje beter 'hoe ik het moet doen'. Van harte dank aan het LVSA-bestuur om ons deze unieke kans te gunnen, complimenten voor het ondersteunende initiatief! Hopelijk spoort dit ook collega's aan die anders niet naar dergelijke leeropportunities zouden (kunnen) gaan en bevordert het ook binnen Nederland de verdere uitwisseling tussen de universiteiten... de toon is alvast gezet!